

ชีวิตที่เกิดผล...คนที่มีพระพร

ศจ.สมเกียรติ วรรณศรี

การ “เกิดผลดี” ฝ่ายวิญญาณ หรือ การมี “ผลของชีวิต” ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะชีวิตของพระคริสต์ ที่องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสร้างขึ้นใหม่ในเรา และเป็นอุปนิสัยที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาจะให้มืออยู่ในผู้เชื่อทุกคน สิ่งนี้มีความสำคัญ และเป็น “ภาพลักษณ์” ที่จะสะท้อนออกไป ให้คนอื่น ๆ ได้มองเห็นพระคริสต์ที่ทรงสถิตในเรา และเป็นทางเดียวที่ทำให้คนอื่นเขาเห็นว่า “ตัวเรา” ได้เข้าสนิทในพระเจ้าด้วยหรือไม่?

ขึ้นอยู่กับว่า...ใส่อะไรเข้าไป...!!

บางคนมีคำถามว่า ทำไมหนอ? คริสเตียนบางคนทำดีแล้วเหมือนกับว่าเขาเป็นคนที่ร้อนรนดูแล้วเขาน่าจะเข้าท่า และเขาน่าจะเกิดผลดี แต่รอไปเป็นปี (บางทีอาจหลาย ๆ ปี) ก็ไม่มีผลให้เห็นเอาเสียเลย แต่กับคนบางคนซึ่งดู ๆ ไปแล้วดูเหมือนว่าเขาจะเป็นคนที่เฉย ๆ เฉยเป็นที่แปลกใจของหลาย ๆ คน เมื่อปรากฏว่า เมื่อเข้าไปใกล้ชิดเขากลับเป็นคนที่มีผลชีวิตของพระคริสต์ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดที่สุด

เกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาเหล่านี้? และเรื่องนี้มีผลความผิดพลาดอยู่ตรงไหน?

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงตรัสว่า “ต้นไม้ดีย่อมให้ผลดี ต้นไม้เลว ย่อมให้ผลเลว ต้นไม้ดี จะเกิดผลเลวไม่ได้ และต้นไม้เลวจะเกิดผลดีก็ไม่ได้...” และทรงตรัสอีกในทำนองเดียวกันว่า “คนดี ย่อมเอาของดีออกมาจากคลังแห่งความดีในตัวของเขา คนชั่ว ก็เอาของชั่วมองออกมาจากคลังแห่งความชั่วในตัวของเขา” (มัทธิว 7:17-18,12:35)

นั่นหมายความว่า ถ้าจะเปรียบคนดั่งต้นไม้ ที่จะให้ผลดี หรือ เลว อย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับ “สายพันธุ์” และ “ราก” ของมันเป็นสำคัญ เช่นเดียวกัน คนแต่ละคนจะปรากฏผลว่า ดี หรือ ชั่ว หรือ ไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละวันคน ๆ นั้นได้ใส่อะไรเข้าไปในชีวิตของตนเป็นสำคัญ ดังที่นักโปรแกรมเมอร์ได้บัญญัติคำอธิบายศัพท์ ขึ้นมาใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ คำหนึ่งว่า GIGO ซึ่งย่อมาจากคำว่า garbage in, garbage out หมายความว่าเมื่อใส่ขยะเข้าไปในระบบ ผลลัพธ์ที่ได้ก็จะเป็นขยะ นั่นเอง เช่นเดียวกัน ถ้าหากท่านอยากจะเป็นคริสเตียนที่ออกผลที่ดี ท่านต้องเริ่มต้นที่ ขอมตายต่อบาปก่อน และต้องยอมรับเอาชีวิตใหม่ที่ประทานให้โดยพระเยซูคริสต์แล้วชีวิตท่านจึงจะเป็นคนสายพันธุ์ใหม่ และจะให้ผลดี และที่สำคัญในแต่ละวันท่านต้องรับการสร้างใหม่จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ

ต้องรู้จักสรรหาสิ่งดี ๆ (ซึ่งไม่มีอะไรดีไปกว่าพระคัมภีร์) ใสเข้าไปในความคิด แล้วชีวิตท่านจึงจะ “ผลิตผลที่ดี” ออกมาให้เห็นอย่างแน่นอน

ดังนั้น พี่น้องครับ พรุ่งนี้ ท่านจะมีผลดี หรือผลชั่ว มันขึ้นอยู่กับตัวท่านเองว่า...

ท่านเลือกที่จะเป็นแบบไหน?

และจะใส่อะไรเข้าไปในชีวิต?

ขึ้นอยู่กับว่ามองด้วยสายตาแบบไหน?

กับข้อสงสัยที่ว่า ทำไมใครบางคนจึงเป็นคนที่ “เกิดผลดี” และบางทีก็ “ไม่มีผล” เอาเลยนั้น ท่านคงจะได้คำตอบกันไปแล้วว่า ใครจะ “สำแดงผลชีวิต” ออกมาเป็นแบบไหนมันขึ้นอยู่กับว่า แต่ละวันเขาใส่อะไรเข้าไปในชีวิตเขาในแต่ละวันนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาของพี่น้องบางคนที่เราองหาผลแล้วดูเหมือนว่าจะ “ไม่เข้าท่า” และบ้างสรุปว่า “ไม่ได้เรื่อง” นั้น ผมคิดว่า บางครั้ง บางที ปัญหาของเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ที่ตัวเขานั้นทุกครั้งไป ปัญหาใหม่ (หลายครั้ง) อยู่ที่ตัวเราที่มองเขาคนนั้นด้วยสายตาที่ “ไม่เข้าท่า” และด้วยทัศนคติที่ “ไม่ได้เรื่อง” เองต่างหาก!!

ความผิดพลาดเรื่องนี้อยู่ที่ไหน?

ทำไม (บางคน) จึงเป็นแบบนั้นด้วยเล่า?

พระคัมภีร์มีสอนไว้ว่า “ถ้าจับผิดใครได้ ในฐานะที่ท่านเป็นคนเติบโตแล้วในฝ่ายวิญญาณ ท่านจงช่วยเขาด้วยความเห็นใจ เพื่อให้กลับตั้งตัวใหม่” (กาลาเทีย.6:1) แต่บางที บางเรื่องของใครบางคน แม้จะไม่เคยจับได้คำมือ อาจไม่เคยได้มองเห็นด้วยตา เพียงแค่ได้ยินคนอื่นเขาพูดต่อ ๆ กันมา และด้วยความที่เป็นคนมีใจที่ไม่เข้าท่า (เป็นทุนเดิม) เราก็นำเอาเรื่องของคน ๆ นั้นไปป่าวร้อง กระจายข่าวต่อในทันที ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ด้วยซ้ำไปเลยว่า เรื่องที่ได้ยินเขาว่ามานั้นมันจะจริงหรือเท็จแค่ไหน??

ในคริสตจักรและชุมชนคนของพระเจ้า ถ้าขึ้นปล่อยเป็นกันแบบนี้อีกต่อไป ก็คงได้เห็นความปั่นป่วนและวุ่นวายแน่ ๆ และที่ย่ำแย่ที่สุดก็คือพวกเรากันเองนั่นแหละ เพราะนอกจากจะแสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่มีความคิดจิตใจที่ “ไม่เข้าท่า” แล้ว ยังเป็นคนที่ “ไม่เติบโต” อีกต่างหาก!!

เพราะในทันทีที่เราองคนอื่น ผ่านแว่น (กรอบความคิด – ทัศนคติในใจ) ของการจับผิด และถ้าความคิดเราเอาแต่จ้อง แต่ “ความอ่อนด้อย” และ “ข้อผิดพลาด” ของกันและกัน นั่นก็เท่ากับว่า เราได้เริ่มต้นจะทำให้ข้อดีของอีกฝ่าย (ซึ่งเป็นพี่น้องร่วมในพระกาย) ดูไร้ความหมายและด้อยค่าลงไปแล้ว ยังจะทำให้ “ความอ่อนด้อย” และ “ข้อบกพร่อง” ของเขาเด่นชัดขึ้นอีกต่างหาก ดังนั้น หลายต่อหลายครั้งที่ “ผลดี” ของพี่น้องที่เราบอกต่อ ๆ กันไปว่ามองไม่เห็น ไม่ได้เป็นเพราะว่า เขาไม่มีแต่มันอยู่ที่ “สายตา” และ “หัวใจ” ที่ไม่เข้าท่าของเรานั้นเอง ว่าไหม?

ต้องคิดแล้วว่า... จะแก้ปัญหาแบบไหน?

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า “อย่ากล่าวโทษเขา...เพื่อพระเจ้าจะไม่ทรงกล่าวโทษท่าน ...” และยังทรงตรัสอีกด้วยว่า “เหตุไฉนท่านมองคุณผลที่ในตาพี่น้องของท่านแต่ไม่พี่น้องท่าน อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ ‘ไม่รู้สึกรู้’” (มัทธิว 7:1-5) นั่นเป็นเพราะว่า พระเยซูคริสต์ทรงสังเกตเห็นแล้วว่ามนุษย์ มักจะมีปัญหาในการมองข้อผิดพลาดทั้งของ “ตัวเอง” และ “คนอื่น” เอามาก ๆ ด้วยทรงเห็นว่า การจับผิด การตำหนิติเตียน ไม่ได้ช่วยให้ใครดีขึ้นแล้ว ยังจะทำให้คนที่ได้รับการติเตียนนั้นหมดกำลังใจอีกด้วย

และนอกจากนี้ พระองค์ไม่ทรงเห็นด้วยกับคนที่ชอบ “จู้จี้จุกจิก” กับชีวิตของคนอื่น ๆ ที่คอยสืบเสาะค้นหา และ คู้ย เชี่ย เพื่อจะหยิบเอาสิ่งเล็ก ๆ (จี้ผิง) ของคนอื่นออก แต่ที่ “บาปของตัว” ที่เก็บซ่อนไว้อย่างเต็ม ๆ กลับทำเป็นมองไม่เห็น ไม่กลับใจ และไม่จัดการแก้ไข แต่ที่ขวยข้องกับบาปเล็กน้อยคนอื่น ดังนั้นจึงทรงเรียกคนแบบนี้ว่าเป็นพวกที่ “หน้าซื่อใจคด”

นานมาแล้วผมเคยได้อ่านคำกลอน (โคลงสุภาพ) ที่มีคนเขียนถึงคนมีพฤติกรรมแบบนี้เอาไว้ อย่างน่าคิดว่า

โทษผู้อื่น	เพียง	เมื่อดงา		
ปองติฉิน	นินทา	หอนเว่น		
โทษตน	เท่าภูเขา	หนักอึ้ง		
ปองปิด	คิดซ่อนเร้น	เรื่องร้าย	หายสูญ	

(คำว่า หอน=ไม่)

อักษรทูตแห่งคริสตจักร (ยุคแรก) ได้สอนไว้ว่า “แต่ละคนจงสำรวจการกระทำของตนเอง แล้วจึงจะมีอะไรवादได้ในตัวเองโดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับผู้อื่น เพราะว่าแต่ละคนต้องรับภาระของตัวเอง” (กาลาเทีย 6:4-5)

นั่นหมายความว่า คริสเตียนแต่ละคนควรจะสำรวจ ตรวจสอบตราชีวิตตัวเองให้ถี่ถ้วน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองให้ดี

และที่สำคัญจะต้องมุ่งมั่นกระทำแต่สิ่งที่ดีเพื่อชีวิตจะมี “ผลอันดี” ออกไป ต้องฝึกฝนตัวเองให้ทำความดีโดยไม่ต้องรอใคร ไม่ต้องเอาตัวเองหรือสิ่งที่ได้ทำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นเขา และที่สำคัญท่านต้อง “ไม่เฝ้าจับผิด” หรือ “คิดกล่าวโทษ” ใคร ๆ ท่านต้องไม่ลืมนึกว่าพระคัมภีร์ได้กำชับเรื่องนี้เอาไว้ว่า “ท่านเป็นใคร จึงกล่าวโทษบ่าวของคนอื่น ? บ่าวคนนั้นจะตั้งมั่นหรือจะล้มจมก็สุดแล้วแต่นายของเขา และเขาจะตั้งมั่นแน่นอน เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถให้เขาตั้งมั่นได้” (โรม 14:4) ดังนั้นท่านต้องคิดให้ดี ๆ ก่อนที่จะตัดสินใครเขา และท่านต้องเข้าใจไว้ด้วยว่าใครเขาที่จะ “เกิดผล” และ “มี

พระพร” หรือไม่นั่นเป็นเรื่องของเขากับพระเจ้าคริสเตียนแต่ละคนต้องรับภาระของตน ๆ และต้องทำ
ให้ดีที่สุด

ท่านต้องหยุดตัวเองที่จะมองคนอื่นหรือตัวเอง ด้วยสายตาที่ไม่เข้าท่าได้แล้ว เพราะว่าแท้ที่จริง
แล้ว “เราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ทำการดี ซึ่งเป็นสิ่งที่พระ
เจ้าทรงจัดเตรียมไว้ก่อนแล้วเพื่อให้เราดำเนินตาม” (เอเฟซัส 2:10) และยังมีกล่าวไว้อีกด้วยว่า “พระเจ้า
ทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์
ของพระองค์” (โรม 8:28) ถ้ารักพระเจ้าด้วยความเต็มใจท่านไม่ต้องกลัวเลยว่า จะเกิดผลและมีพระพร
หรือไม่!!

คริสเตียนที่ดี จะต้องไม่คุยโม้ ต้องไม่อวดเมื่อเห็นว่าตนเองนั้น ทำได้และมีดีกว่าใคร ๆ และ
จะต้องไม่ต้องเจ็บปวด เจ็บใจ หรือ ริษยาใคร ๆ เมื่อเห็นว่าเขาทำได้และดีกว่าตัวเราเอง ถ้าท่านทำได้
อย่างนี้ นอกจากจะเป็นการทำตามน้ำพระทัยแล้ว ยังจะส่งผลทำให้ใจเป็นสุขอีกด้วย ...ทำเลยไหม???

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 309 มีนาคม – เมษายน
2006, หน้า 18-20.